

**A Budapest Főváros XI. kerület Újbuda Önkormányzata 2 nyári táborunkat
800 000Ft-tal támogatta.**

A támogatás segítségével színvonalas, program és élménydús 1-1 hetet tudtunk szervezni diákjainknak.

A táborokról az alábbiakban olvashatnak, illetve a linkeken további képek támasztják alá a szavakat.

BESZÁMOLÓ

GYALOGOS ERDEI VÁNDORTÁBOR

időpont: 2023. június 26 - július 2.

helyszín: Vasi – hegyhát

résztevők: 22 fő gyermek (2 fő 5.-es, 17 fő 6.-os és 3 fő 8.-os)

3 fő pedagógus

Az erdei vándortábor során a diákok testközelből ismerkedhettek meg a Vasi-hegyhát erdeivel, miközben a természetben éltek át személyes élményeket. A napi túrák segítséget nyújtottak a természet- és honismereti tudásuk bővítéséhez, mivel a túrák során kulturális és történelmi emlékeket kereshetünk fel. A gyalogos vándortáborok kifejezetten „zöld” táborok: nagy figyelmet fordítottunk arra, hogy minél kisebb legyen az erdőben hagyott ökológiai lábnyomunk, és a diákok

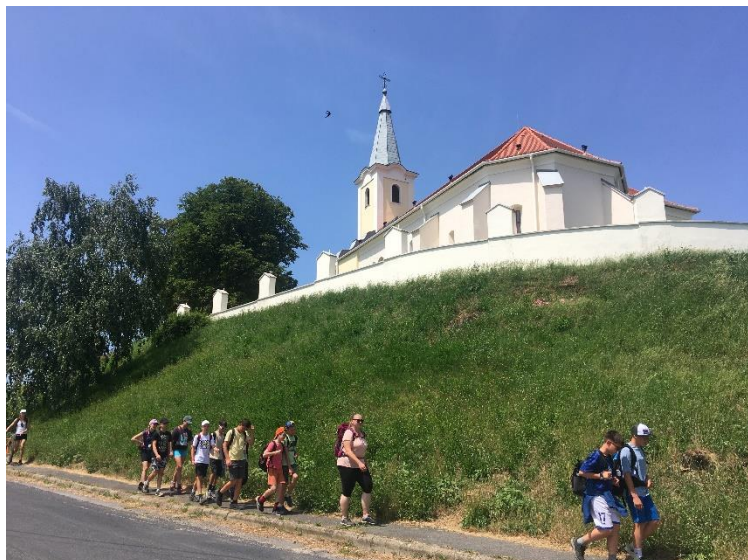
környezettudatosabbá váljanak a táborozás végére, az útjuk során elsajátított környezettudatos szemléletnek köszönhetően. A közlekedést vasúttal, átszállásokkal oldottuk meg, ezzel is csökkentve a fölösleges energiafelhasználást.

A 7 nap alatt 85 kilométert tettünk meg gyalog, és kétnaponta váltottunk táborhelyet. A csomagokat járművel szállították a táborhelyek között.

Hétnapos vándorutunk az ország kevésbé ismert nyugati felébe, a Vasi-Hegyhátra kalauzolt minket, ahol a természeti kincseken túl számos történelmi és kulturális látnivaló várt minket. Az út Vasvárról indulva járta be ezt az egyedi hangulatú vidéket, Oszkón át a Szajki-tavakig vezetve adott mélyebb betekintést a térség történetébe, értékeibe és hagyományiba. A hét során kirándulhattunk a környék parkerdeiben, megtekintettük a Vasvári Sáncot és a Vaskaput, kitérőt tettünk Győrvárra, a Kuruc Emlékműhöz. Az út során a Vasvári strandon mostuk le magunkról, felfrissítve magunkat a kellemes vízben. A Vasvári Helytörténelmi Múzeumban és az oszkói Hegypásztor Kör programjain megismerhettük a helyi hagyományokat és a kézműves foglalkozáson bőr karkötőt készítettünk.

Megcsodálhattuk a Jeli Varázskert botanikai értékeit, a kert rododendronjai és hortenziái között kirándulva. Nagy élmény volt a lombkorona sétány, és az onnan levezető csőcsúszda, amit becsületből a tanárok is teljesítettek – a gyerekek biztatása mellett.

Táborunk 5. napján a Mária úton és a piros sáv jelzésen haladva értünk Csehimindszentre, Mindszenty József bíboros szülőfalujába. Az emlékház és múzeum megtekintése után a városi gyerekek megcsodálták a falu határában az aratást, bálázást. Itt egy kicsit beavattuk őket a folyamatba, hogy hogyan is kerül kenyér az asztalunkra. Az Országos Kéktúra jelzésen értünk el a Szajki-tavakhoz. Itt fürödtünk egy jót a Szajki-tóban, hogy hamisítatlan nyári élményekkel térhessünk haza a táborozásról.

Indulás előtti utolsó napunkon egy erdész tartott erdőbejárást nekünk, ahol a csöndben felfedeztük az erdőlakók lábnyomait, láttunk rétisast, és őzet is. Sőt, az erdészet hűtőházában egy kilőtt vaddisznót és aranyakált is mutatott nekünk.

A (vándor)táboroknak fontos közösségépítő szerepe is van. Külön értékük, hogy a közös túrázásnak, a közösségi élménynek a pedagógusok és diákok is egyaránt részesei. Nagy hangsúlyt fektettünk a „digitális detoxikációra”, inkább a személyes beszélgetéseket, közösségi játékokat részesítettük előnyben. A gyerekek meglepően könnyen és vidáman megvoltak a telefon nélkül, röplabdáztak, tollaslabdáztak, métáztak, fociztak. A megvásárolt sportszereket maximálisan kihasználták, így (kívánságukat figyelembe véve) jó választás volt a kültéri röplabdaháló, a célzó kiegészítő, a baseball ütő és labdák, a strandteniszütő.

Volt egy este, amikor- tábor tüzet raktunk és szalonnát sütöttünk, esténként kint a sátor előtt hanyatt fekvé néztük a csillagokat, megtanultunk gyorsan, kevés vízzel zuhanyozni. Csupa olyan dolgokat csináltunk, ami a budapesti hétköznapiaknak nem része, komfortzónán kívüli – de a második nap után már nagyon is komfortos volt.

Nagy élményekkel, feltöltődve, tervekkel teli indultunk haza, jövőre irány a Bakony!

Köszönjük a tábor megvalósításához
a **XI. kerület Újbuda Önkormányzata**
támogatását!

Az alábbi linken képeket láthat a táborról:

[Vándortábor – Google Drive](#)

KÁPTALANFÜREDI ÉLETMÓDTÁBOR

2023. JÚLIUS 10-15.

Balatoni életmódtáborunkban ebben az évben 64 gyermeket nyaraltattunk (1-9. évf.). 5 volt tanítványunk a szórakozás és pihenés mellett az érettségihez szükséges közösségi szolgálati órákat is tudott gyűjteni. A táborunk helyszíne ismét a káptalanfüredi Ferences Pihenőház volt, amit sok gyerek idén, mint egy családi nyaralót üdvözölhetett, hisz már nem első alkalommal nyaral itt.

A gyerekek biztonságos és tartalmas vakációs egy hetéről 8 pedagógusunk gondoskodott, amit alapos, szerteágazó előkészítő munkájuk előzött meg.

A konyhán az étkeztetésben nagy segítség volt iskolánk menzáját vezető munkatársunk. A reggeliről, uzsonnáról és a vacsoráról mi gondoskodtunk, az ebédet Balatonalmádiból rendeltük, amely finom és bőséges volt.

A táborunkhoz csatlakozott a Lágymányosi Szent Adalbert plébánia plébánosa is, Kelemen László atya, aki az iskolánk katolikus hitoktatásáért felelős. Az esténként tartott, rövid misék, a gyerekek nyelvén magyarázott evangéliumok minden táborozót lekötöttek és nyugalmas pillanatokot adott az élménydús napok végén.

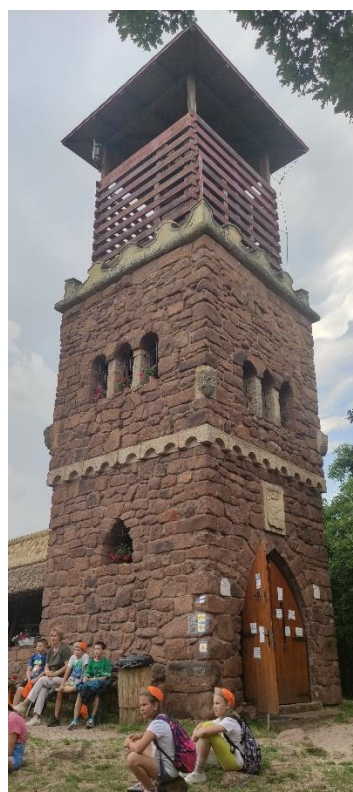
Az időjárás mindenben kedvezett programjaink megvalósításában. A táborral most is fő célunk volt, hogy a gyerekek kiszakadva a főváros és a tanév hektikus életéből pihenjenek, értékesen szórakozzanak, és tanulják a mindennapok közösségben való békés eltöltésének módját.

A házirendet maradéktalanul betartották, a szobákban mindenhol rendet tartottak, az étkezéshez a terítés és a rendrakás is gördülékenyen folyt, mindannyiunk örömére.

A mobiltelefonokra vonatkozó szabály sem okozott gondot – le kellett adniuk, csak esténként a szülőkkel való rövid beszélgetésre kapták vissza –, sőt biztosította a tartalmasabb baráti kapcsolatok kiépítését.

Mindennap sor kerülhetett strandolásra és vacsora előtti misére, ahol az énekórákon eddig csendes – sőt néma – gyerekek is lelkesen énekeltek.

A táborba oda és vissza is vonattal utaztunk. Az első nap délelőttje a beköltözésről szólt, de délután már a tágabb környezetünket is felderítettük: egy nagyobb túrát tettünk a Csere-hegyi kilátóba, majd a Nagy-Kő-orrára, ahol a térséget alkotó kőzetet, a permi vöröshomokkővet, s annak különböző megjelenési formáit tanulmányozhattuk.

Második nap délelőtt kézműveskedtünk: vászontáskafestés, pólóbatikolás, gyöngyfűzés, kőfestés, kötélverés, pirográffal kulcstartómedál készítése, nemezelés, zsurgofóliázás.

Este pedig a tábortűz körül táncházat tartottunk, amibe kicsik-nagyok (a kamaszok is!) vidáman és önként rész vettek.

Harmadik nap délelőttjén számháborúztak a gyerekek, ahol a csatákat volt tanítványaink, 5 kilencedikes táborozó vezette le.

Negyedik nap délelőttjét Csopakon töltöttük, a Plul malomban, ahol a malom működését nem csak elmondták, hanem be is mutatták, és a felső tagozatos csoportnak a malomhoz kapcsolódó történelmi, gazdasági hátteret is alaposan ismertette a malom gondnoka.

Az ötödik nap a nagy hőség miatt az egész napot a Balaton partján töltöttük, ahol a vizes játék mellett a parton röplabdázással, kézműveskedéssel, társasozással és sok-sok beszélgetéssel töltöttük az időt.

Az utolsó nap a pakolás és a rendrakás után értékeltük a hetet, majd kora délután vonattal utaztunk, haza Budapestre.

